

Klage i 1873, indgav Hr. Tauber en Modklage, som kom her til Thinget og gik til Valgbrevs-udvalget, som anmodede den daværende Indenrigsminister om at faae anstillet Undersøgelse efter denne Modklage. Den daværende Indenrigsminister var Hs. Excellence Hr. Jonnesbech, men han var falden for Hr. Tauber, og han lagde Klagen til Side. Det var den anden Minister, der ikke vilde høre Noget om Klage. Næste Aar gjentog Valgbrevsudvalget sit Forlangende til Indenrigsministeren om, at denne Sag maatte blive undersøgt af en Dommer. Nu var der kommen en ny Indenrigsminister. Det var Excellencen Tobiesen, men han svarede Valgbrevs-udvalget, at det kunde han ikke indlade sig paa; det var ikke det Valgbrevsudvalg, der havde forlangt Undersøgelse først; han troede ikke, at dette Valgbrevsudvalg havde nogen Competence til at forlange det. — Nu have vi altsaa 3 Ministre, som have afslaaet at lade Undersøgelse i Sagen foretage, og formentlig er den ærede Ordfører den ene af dem, og nu kommer Ordføreren og siger, at vi skulle ikke bryde os om den Klage. Den skulde være gaaet til Indenrigsministeren. Nei, det giver jeg Hr. Tauber Ret i, at han har henvendt sig til Folkethinget; det er en af Folkethingets Rettigheder at sidde her som Jury og afgjøre, om der skal være Valgfrihed og Stemmeret efter Loven, om vi have almindelig Stemmeret her i Danmark. Fra den ene Side efter den anden indskrænker man Folkethingets Rettigheder; men vi skulle ikke her i Folkethinget lade os sætte Stolen for Øren og sige, vi skulle ikke have Valgfriheden her i Landet. Derfor vi gjøre det, ere vi snart færdige. Den Klage, som blev indgivet af Hr. Tauber efter Valget i 1873, gik ud paa, at der var anvendt Bestikkelse, ligesom i 1872; den gik ud paa, at der var anvendt voldsomme Agitationer i Korsør, ledede af Politimester Rump; den gik ud paa, at en af Hr. Rumps Underordnede, en Hr. Olsen, Arbeidsanstaltens Forstander i Korsør, pralede af, før han tog til Valg i Slagelse, at han havde hvervet 12 Mænd, som med Knippler skulde tærse disse Benfremænd i Slagelse. Derpaa gik Hr. Taubers Klage ud, og det var den, den daværende Minister ikke vilde gjøre Noget ved. Den ærede Ordfører talte om, at Hr. Rump havde modsagt, at han havde brugt sin Myndighed. Jeg paastaar, at det har den ærede Ordfører ikke faaet ud af Klagen eller de Bilag, der ere fulgte med Klagen. Ivertimod, der ligger som Bilag for Klagen en Afskrift af Sorø Amtskibende, hvori der er en Artikkel af Rump, og deri vedgaar Politimesteren i Korsør, at det er rigtigt, hvad Tauber skriver om ham, og som forsøger at bevise, at han har Ret til at være Valgagitator. Han har altsaa vedgaaet dette Forhold med Hensyn til Valgene i 1873 og 1879. Der findes Intet fra Hr. Rump i det, der er fulgt med Klagen. Forjaavdt som altsaa den ærede

Ordfører har anført Noget i modsat Retning, formoder jeg, at han har faaet det fra Rump. Jeg siger ikke, at Taubers Anbringender ere rigtige, eller at Rumps ere urigtige, men jeg siger: Her have vi ikke med Andet end Klagen at gjøre, og dersom den ærede Ordfører allerede nu gaar til Rump, for at faae at vide, om det er rigtigt eller galt, der staar i Klagen, har da Thinget ikke samme Ret og samme Pligt? Jeg skulde tro det. — Jeg kommer nu til de Fakta, jeg anførte af Hr. Tauber med Hensyn til Valget den 3die Januar i Aar. Valgdagen oprandt da med Grindringer og Exempler for de mindre velstaaende og uvelstandige Valgere, om hvorledes de to foregaaende Valg havde medført, at en stor Mængde Valgere vare blevne afstedigede af deres Arbejdsgivere eller paa anden Maade forulempede ved at have stemt paa Hr. Tauber. Jeg skal senere komme ind paa dette, idet jeg endnu lidt mere bliver ved Hr. Rump. Han er en af Hovedleberne i alle disse Valgoptrin i Sorø Amts 3die Valgkreds, og derfor vil jeg først omtale ham. Da nu Valgene skulde finde Sted den 3die Januar, — Alt hvad jeg siger, staar i Hr. Taubers Klage, det er ikke mine egne Opfindelser, det er ikke en Bunke Fortællinger, som jeg laver, men den Bunke, den ærede Ordfører siger, han har — altsaa, da der skulde være Valg den 3die Januar, gik Byfoged og Politimester Rump i egen Person omkring i Korsør, og sendte sine Politibetjente omkring for at faae Folk til at forskrive sig til at stemme paa Rector Dahl. Der eksisterer ved en saadan Leilighed en Højerekomite i Korsør. Denne Komite befofter Extratog til Slagelse, for at alle de korsøranske Valgere kunne komme derhen. Paa Valgdagen den 3die Januar sendte Rump sit Politimandskab op for at purre Valgerne ud i rette Tid og faae dem placerede i Toget, saa at de kunne komme afsted til Slagelse. I Slagelse er der ogsaa en Højerekomite. Den holder aaben Frokostbord for de korsøranske Valgere. Saaledes gik det ogsaa den 3die Januar. Da drog de korsøranske Valgere ind i Slagelse, anførte af Hr. Borgmester Rump, som sang for fra Slagelse Banegaard ind i Slagelse By en Valgvise, der skulde haane Benfstrekandidaten. Det er nu den Virksomhed, som blev viist paa Valgdagen af Hr. Rump. Den ærede Ordfører nævnte Noget om Garver Petersen. Det er en selvstændig Mand i Korsør, som tidligere havde været Taubers Stiller. I Korsør har man ved tidligere Leiligheder, naar Valget er foregaaet i Slagelse, flere Aftener i Nad haat Gadeopløb, og de paagjældende Tumultuarer have slaaet Vinduer ind hos Benfstrevælgerne, stjælet udenfor deres Bopæl, ja, de siges endog saa at være trængte ind i et Konditori, hvis Eier havde stemt paa Tauber, og have slaaet Glas og Flasker i Stykker. Alt dette skete, uden at Politimester Rump rørte sig, og